

แนวทางการพัฒนาคุณภาพหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

พรเพ็ญ จันทรา* และ กาญจนา ทองดี

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จังหวัดสงขลา 90000

*อีเมลผู้ประพันธ์บทความ: pornpen.j@rmutsv.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ระหว่างปีการศึกษา 2563 -2566 และนำเสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) รายงานการประเมินตนเอง และรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ระหว่างปีการศึกษา 2563-2566 จำนวน 14 หลักสูตร สำหรับวิเคราะห์ผลการประเมิน แนวโน้ม อัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ย และวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างผลการดำเนินงานปัจจุบันของหลักสูตรกับเกณฑ์ AUN-QA 2) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญ จำนวน 17 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ประกอบด้วย ผู้บริหาร และตัวแทนหลักสูตร เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึก และความคิดเห็นโดยใช้คำถามปลายเปิด ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ทุกเกณฑ์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยค่าเฉลี่ยรวมของทุกเกณฑ์เพิ่มขึ้นจาก 2.00 ในปีการศึกษา 2563 เป็น 3.38 ในปีการศึกษา 2566 อัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยต่อปี 0.46 คะแนนต่อปี พบช่องว่างการดำเนินงานที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติมในเกณฑ์คุณภาพที่ 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เกณฑ์คุณภาพที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา เกณฑ์คุณภาพที่ 4 การวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์คุณภาพที่ 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ และเกณฑ์คุณภาพที่ 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ โดยแนวทางสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย คือ การดำเนินการให้ครอบคลุมทุกด้านของการเรียนการสอนตั้งแต่การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ การพัฒนาวิธีการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาอาจารย์ การสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ และการประกันคุณภาพโดยนำแนวทางวงจรการบริหารคุณภาพ PDCA เพื่อช่วยให้กระบวนการเป็นระบบและสามารถปรับปรุงได้อย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: การพัฒนาคุณภาพ; หลักสูตร; คณะวิศวกรรมศาสตร์; การประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

Guidelines for Curriculum Quality Development Based on AUN-QA of the Faculty of Engineering, Rajamangala University of Technology Srivijaya

Pornpen Jantra* and Karnchana Tongteeb

Faculty of Engineering, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla 90000, Thailand

*Corresponding author's e-mail: pornpen.j@rmutsv.ac.th

Abstract

This research aims to evaluate the internal quality assessment of academic programs based on AUN-QA standards between the academic years 2020 and 2023 and to propose strategies for enhancing the quality of education at the program level following AUN-QA guidelines. The study utilized two main data sources: (1) self-assessment reports and internal quality assessment reports from 14 programs, which were analyzed to determine evaluation results, trends, average annual changes, and gaps between current program performance and AUN-QA standards; and (2) key stakeholders 17 purposively selected participants, including administrators and program representatives, whose insights and opinions were collected through open-ended questions. The findings revealed that all quality assessment criteria exhibited an upward trend, with the overall average score increasing from 2.00 in 2020 to 3.38 in 2023, reflecting an average annual change of 0.46 points per year. However, gaps in performance were identified in several key areas, including (1) expected learning outcomes, (2) program structure and content, (3) student assessment and evaluation, (4) academic staff quality, and (5) program outputs and outcomes. To improve the quality of education at the program level in alignment with AUN-QA standards, the Faculty of Engineering at Rajamangala University of Technology Srivijaya should adopt a holistic approach covering all aspects of teaching and learning. This includes defining learning outcomes, enhancing teaching methodologies, refining student assessment processes, developing faculty capabilities, supporting learning resources, and implementing quality assurance systems. The study recommends utilizing the PDCA (Plan-Do-Check-Act) quality management cycle to ensure systematic and continuous improvement in the education system.

Keywords: Quality development; curriculum; Faculty of Engineering; AUN-QA

บทนำ

การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความมั่นใจในมิติต่าง ๆ แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น นักศึกษา มั่นใจว่าตนเองจะได้รับความรู้และการพัฒนาทักษะที่เป็นประโยชน์เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพภายหลังสำเร็จการศึกษา ผู้ใช้บัณฑิตมั่นใจว่าบัณฑิตสามารถปฏิบัติงานได้ มีความรับผิดชอบ สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนกับการปฏิบัติงานจริง สังคมมั่นใจว่าหลักสูตรจะผลิตคนที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทั้งด้านเทคโนโลยี และวัฒนธรรม เป็นต้น (ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย, 2559, หน้า 3) ซึ่งการนำระบบประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ในสถานศึกษาเป็นกระบวนการวางแผน และกระบวนการจัดการเพื่อเป็นหลักประกันว่าผลผลิตที่เกิดขึ้น คือ คุณภาพของผู้เรียนจะเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร มาตรฐานการศึกษาของชาติ และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ รวมถึงพัฒนากระบวนการจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานสามารถเทียบเคียงกับมาตรฐานระดับนานาชาติ สามารถเข้าสู่การแข่งขันในเวทีโลก โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 6 มาตรา ระบุให้สถานศึกษามีระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับประกอบด้วย การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542) โดยสามารถเลือกใช้ตามบริบทของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าสถาบันจัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างน้อยเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลัก และยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา, 2565)

ในส่วนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ประชุมผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ครั้งที่ 4/2563 และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ครั้งที่ 202-8/2564 มีมติเห็นชอบเลือกใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ด้วยระบบของ ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE VERSION 4.0 (ANU-QA 4.0) (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, 2564) ซึ่งเป็นเกณฑ์ระดับสากลที่สามารถประยุกต์ได้กับทุกสาขาวิชา มีสาระสำคัญที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ มีลักษณะเป็นเกณฑ์ (Criteria) ที่กำหนดเพียงแนวทางเพื่อการดำเนินงานอย่างเป็นระบบมุ่งสู่การผลิตบัณฑิตตาม ELO ของหลักสูตร มีเกณฑ์วัด 7 ระดับ ที่มี Word Class เป็นระดับสูงสุด และกำหนดให้ผลการดำเนินงานระดับ 4 (Adequate as Expected) มีคุณภาพของการดำเนินการของหลักสูตรตามเกณฑ์ กล่าวคือ มีเอกสารและหลักฐานการดำเนินการตามเกณฑ์ ผลลัพธ์เกิดขึ้นตามที่คาดหวัง (ASEAN University Network Quality Assurance, 2020) ซึ่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ ดำเนินการภายใต้เกณฑ์ดังกล่าวตั้งแต่ปีการศึกษา 2563-ปัจจุบัน มีเป้าหมายในการดำเนินการครอบคลุมทั้ง 14 หลักสูตรของคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสู่ระดับ 4 ในทุกหลักสูตร ครอบคลุมใน 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิศวกรรมโยธา สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิศวกรรมเครื่องกล และสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วยหลักสูตรระดับปริญญาโท จำนวน 1 หลักสูตร และหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน 13 หลักสูตร ซึ่งในจำนวนนี้แบ่งออกเป็นหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต จำนวน 11 หลักสูตร และหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต จำนวน 2 หลักสูตร กล่าวคือ มีคุณภาพของการดำเนินการของหลักสูตรตามเกณฑ์ มีเอกสาร และหลักฐานการดำเนินการตามเกณฑ์ ผลลัพธ์เกิดขึ้นตามที่คาดหวังแสดงถึงการปรับปรุงที่ต่อเนื่อง ซึ่งผลการดำเนินงานโดยเฉลี่ยในปัจจุบันยังพบว่าอยู่ในระดับ 3 กล่าวคือ คุณภาพไม่เพียงพอ แต่มีแนวทางการพัฒนาที่สามารถทำให้มีคุณภาพเพียงพอได้ ผลการตรวจประเมินตรวจพบข้อมูล เอกสาร รายการหลักฐานแต่ยังไม่เชื่อมโยงต่อการปฏิบัติ ผลการดำเนินงานยังไม่สมบูรณ์ในบางผลลัพธ์

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการค้นหาแนวทางสำหรับการบริหารจัดการหลักสูตร และการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานกำหนด จึงทำการวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ระหว่างปีการศึกษา 2563-2566 พร้อมทั้งวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างผลการดำเนินงานกับสิ่งเกณฑ์กำหนดสำหรับระบุปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA สำหรับนำเสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ให้สอดคล้องตามเกณฑ์ AUN-QA

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปีการศึกษา 2563-2566

2. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ให้สอดคล้องตามเกณฑ์ AUN-QA

ระเบียบวิธีวิจัย

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากรายงานการประเมินตนเอง และรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมีขอบเขตการศึกษา คือ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระหว่างปีการศึกษา 2563-2566 ของหลักสูตรในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 14 หลักสูตร และข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 17 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร และตัวแทนหลักสูตร โดยมีเหตุผลในการเลือก คือ มีส่วนเกี่ยวข้องสำหรับการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบบันทึกผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ซึ่งเป็นแบบสอบถามเชิงเอกสาร (Document-based Review) ใช้ข้อมูลที่ปรากฏในรายงานการประเมินตนเองของแต่ละหลักสูตรประกอบการพิจารณา ประกอบด้วย 5 ส่วนหลัก คือ ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร ประกอบด้วย ปีการศึกษาที่รับการประเมิน และชื่อหลักสูตรที่รับการประเมิน หัวข้อเกณฑ์การประเมิน ตัวบ่งชี้การประเมิน ผลการประเมินตามเกณฑ์วัด 7 ระดับ และจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา
2. แบบวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) (กฤษฎา ใจแก้วทิ, 2567) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลการดำเนินงานจริงของแต่ละหลักสูตรกับข้อกำหนดตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา โดยแบบวิเคราะห์ช่องว่างประกอบด้วย 5 ส่วนหลัก ประกอบด้วย
 - ขอบเขตของการวิเคราะห์ (Criterion Requirement) สำหรับระบุเกณฑ์มาตรฐานและข้อกำหนดที่เป็นเป้าหมายของแต่ละประเด็นการประเมินคุณภาพ เพื่อใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ
 - การดำเนินงานปัจจุบัน (Current Practice) บันทึกรายละเอียดของแนวทางปฏิบัติที่แต่ละหลักสูตรดำเนินการอยู่ในปัจจุบันในแต่ละประเด็นเกณฑ์การประเมิน โดยใช้ข้อมูลที่ปรากฏในรายงานการประเมินตนเองของแต่ละหลักสูตรประกอบการพิจารณา
 - การเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (Available Data/Evidence) สำหรับระบุข้อมูลหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สนับสนุนผลการดำเนินงานของแต่ละหลักสูตรในแต่ละประเด็น พร้อมทั้งใช้ในการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด
 - การวิเคราะห์หาสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดช่องว่าง (Gap in Practice) สำหรับการวิเคราะห์และระบุความแตกต่างระหว่างแนวทางปฏิบัติปัจจุบันกับเกณฑ์ที่กำหนด พร้อมทั้งระบุสาเหตุหรือปัจจัยที่เป็นต้นเหตุให้เกิดช่องว่างดังกล่าว
 - การกำหนดแนวทางการปรับปรุงและพัฒนา (Data Needed) สำหรับการเสนอแนวทางการปรับปรุงการดำเนินงานของหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับข้อกำหนด พร้อมระบุข้อมูลหรือหลักฐานที่ควรเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาคุณภาพในประเด็นดังกล่าว
3. แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) ซึ่งออกแบบให้เป็นการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) โดยมีลักษณะเป็นการสนทนาเชิงเปิด (Open-ended Conversation) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระครอบคลุมประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรภายใต้กรอบเกณฑ์ AUN-QA เนื้อหาหลักของการสัมภาษณ์ประกอบด้วย 3 ด้านสำคัญ ได้แก่ จุดแข็งของหลักสูตร (Strengths) จุดอ่อนหรือข้อจำกัดของหลักสูตร (Weaknesses) และแนวทางการพัฒนาคุณภาพ (Quality Improvement Guidelines)

วิธีการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มาวิเคราะห์ผลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อหาค่าเฉลี่ยร่วมกับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis) และอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ย ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระหว่างปีการศึกษา 2563-2566 แสดงผลในรูปแบบของตารางและกราฟ

สูตรอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ย = (ค่าคะแนนปีการศึกษา 2566-ค่าคะแนนปีการศึกษา 2563)/อัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ย

(3)

2. ใช้การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA จำนวน 17 คน โดยมุ่งเน้นให้ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนประสบการณ์ตรงในการดำเนินงานคุณภาพในแต่ละมิติ ประเด็นในการสัมภาษณ์ครอบคลุม เรื่อง การบริหารหลักสูตร การจัดการทรัพยากร ระบบการวัดผล ความสอดคล้องกับเกณฑ์ AUN-QA และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา การสัมภาษณ์ใช้เวลาครั้งละประมาณ 30 นาที โดยมีการบันทึกเสียงและจดบันทึกภาคสนามประกอบ ข้อมูลที่ได้ถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผ่านการถอดความและจัดทำรหัสประเด็น (Coding) ตามกรอบ AUN-QA เพื่อสังเคราะห์แนวโน้ม และข้อค้นพบสำคัญ จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) โดยเปรียบเทียบผลการดำเนินงานจริงกับข้อกำหนดของเกณฑ์ AUN-QA เพื่อกำหนดแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพหลักสูตรอย่างเป็นระบบ

ผลการวิจัย

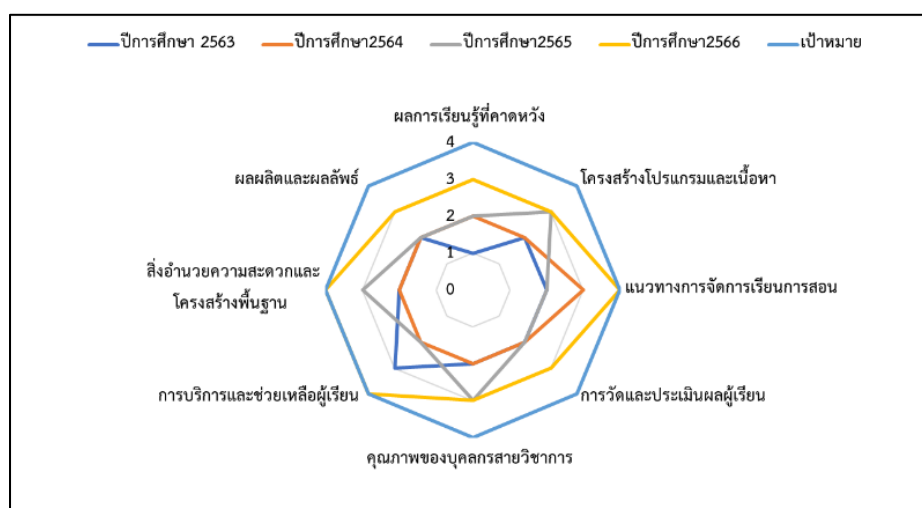
1. ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

จากการวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระหว่างปี 2563-2566 พบว่า ทุกเกณฑ์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยค่าเฉลี่ยรวมของทุกเกณฑ์เพิ่มขึ้นจาก 2.00 ในปีการศึกษา 2563 เป็น 3.38 ในปีการศึกษา 2566 โดยอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยต่อปี 0.46 กล่าวคือ โดยเฉลี่ยคุณภาพของเกณฑ์ในภาพรวมเพิ่มขึ้น 0.46 คะแนนต่อปี โดยเกณฑ์ที่มีผลการพัฒนาที่โดดเด่น คือ เกณฑ์คุณภาพที่ 1 เกณฑ์คุณภาพที่ 3 และเกณฑ์คุณภาพที่ 7 โดยอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยต่อปี 0.67 คะแนนต่อปี ทั้งนี้พบว่าในปีการศึกษา 2566 เกณฑ์คุณภาพที่ 3 เกณฑ์คุณภาพที่ 6 และเกณฑ์คุณภาพที่ 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน เข้าสู่คะแนนระดับ 4 มีคุณภาพของการดำเนินการของหลักสูตรตามเกณฑ์ กล่าวคือ ผลการดำเนินงานในภาพรวมของเกณฑ์มีเอกสาร และหลักฐานการดำเนินการตามเกณฑ์ ผลลัพธ์เกิดขึ้นตามที่คาดหวังแสดงถึงการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง รายละเอียดดังตารางที่ 1 และภาพที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระหว่างปีการศึกษา 2563-2566

เกณฑ์คุณภาพที่	ระดับคะแนน (ปีการศึกษา)				แนวโน้ม	อัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ย
	2563	2564	2565	2566		
1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	1.00	2.00	2.00	3.00	เพิ่มขึ้น	0.67
2. โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา	2.00	2.00	3.00	3.00	เพิ่มขึ้น	0.33
3. แนวทางการจัดการเรียนการสอน	2.00	3.00	2.00	4.00	เพิ่มขึ้น	0.67
4. การวัดและประเมินผลผู้เรียน	2.00	2.00	2.00	3.00	เพิ่มขึ้น	0.33
5. คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ	2.00	2.00	3.00	3.00	เพิ่มขึ้น	0.33
6. การบริการและช่วยเหลือผู้เรียน	3.00	2.00	2.00	4.00	เพิ่มขึ้น	0.33
7. สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน	2.00	2.00	3.00	4.00	เพิ่มขึ้น	0.67
8. ผลผลิตและผลลัพธ์	2.00	2.00	2.00	3.00	เพิ่มขึ้น	0.33
ค่าเฉลี่ยรวม	2.00	2.13	2.38	3.38	เพิ่มขึ้น	0.46

หมายเหตุ ผลการประเมินพิจารณาตามเกณฑ์วัด 7 ระดับ

ภาพที่ 1 การเปรียบเทียบแนวโน้มผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA 4.0 ระหว่างปีการศึกษา 2563-2566

2. แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ให้สอดคล้องตามเกณฑ์ AUN-QA

การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) โดยการเปรียบเทียบค่าปัจจุบันในปีการศึกษา 2566 กับค่าเป้าหมายที่กำหนดค่าคะแนนระดับ 4 พบว่า มีอัตราร้อยละความสำเร็จในภาพรวมระหว่างปี 2563-2566 คิดเป็นร้อยละ 84.50 และมีเกณฑ์ที่พบช่องว่างการดำเนินงานที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติม จำนวน 5 เกณฑ์ รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการเปรียบเทียบระดับคะแนนกับค่าเป้าหมายที่กำหนดค่า (คะแนนระดับ 4)

เกณฑ์คุณภาพที่	ระดับคะแนนปีการศึกษา 2566	อัตราร้อยละ ความสำเร็จ	ช่องว่าง (Gap Analysis)
1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.00	75.00	1.00
2. โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา	3.00	75.00	1.00
3. แนวทางการจัดการเรียนการสอน	4.00	100.00	0.00
4. การวัดและประเมินผลผู้เรียน	3.00	75.00	1.00
5. คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ	3.00	75.00	1.00
6. การบริการและช่วยเหลือผู้เรียน	4.00	100.00	0.00
7. สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน	4.00	100.00	0.00
8. ผลผลิตและผลลัพธ์	3.00	75.00	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม	3.38	84.50	0.62

จากตารางที่ 2 พบว่า เกณฑ์คุณภาพที่ 1 2 4 5 และ 8 พบช่องว่างการดำเนินงานที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติมจึงทำการวิเคราะห์ด้วยแบบวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) สำหรับการวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ทำกับสิ่งที่เกณฑ์กำหนดสำหรับกำหนดแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ซึ่งสามารถสรุปแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย ให้สอดคล้องตามเกณฑ์ AUN-QA รายละเอียดดังนี้

2.1 เกณฑ์คุณภาพที่ 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ประกอบด้วย

- 1) การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร ตามหลักการกำหนดลำดับชั้นของการเรียนรู้ (Learning Taxonomy) โดยการบูรณาการความร่วมมือ ระหว่างมหาวิทยาลัย ภาครัฐ สาธารณชน หน่วยงานรัฐ และองค์กรวิชาชีพ เพื่อให้หลักสูตรสามารถตอบโจทย์ความต้องการของสังคมและพัฒนาศักยภาพของบัณฑิตให้มีความพร้อมต่อโลกยุคใหม่ ซึ่งการเขียนผลลัพธ์การเรียนรู้จะต้องเรียงตามลำดับชั้นของการเรียนรู้ และเขียนขึ้นต้นด้วยคำกริยาที่แสดงถึงการกระทำที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม (Action Verb) เช่น วิเคราะห์ ประยุกต์ ออกแบบ ตีความ เป็นต้น
- 2) จัดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ชัดเจน สำหรับการกำหนดรูปแบบและช่องทางการสื่อสารข้อมูลให้ครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม รวมทั้งการกำหนดกระบวนการสำหรับการประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสาร เพื่อให้มั่นใจว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) ออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา (CLOs) ด้วยแนวทางของ Backward Curriculum Designs โดยการนำผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) เป็นตัวตั้งเพื่อสร้างความมั่นใจว่าทุก PLOs มี CLOs รองรับ
- 4) ออกแบบเครื่องมือและวิธีการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรทุกข้อภายในระยะเวลาของการสำเร็จการศึกษา

2.2 เกณฑ์คุณภาพที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา ประกอบด้วย

- 1) การประเมินช่องทางการสื่อสาร และการรับรู้ข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม สำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงช่องทางการเผยแพร่ข้อกำหนดของโปรแกรมการศึกษา และรายวิชาการต่าง ๆ
- 2) การพิจารณาสำหรับการปรับปรุงหลักสูตรรายปีในทุก ๆ ปีการศึกษา โดยการนำผลการประชุมทบทวนผลสัมฤทธิ์มาเป็นแนวทาง เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย ตอบสนองต่อความต้องการของภาคแรงงาน

2.3 เกณฑ์คุณภาพที่ 4 การวัดและประเมินผลผู้เรียน ประกอบด้วย

- 1) การกำหนดนโยบายสำหรับการออกฤทธิ์ผลการเรียนที่ชัดเจน และเป็นมาตรฐาน พร้อมสื่อสารไปยังผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ และการนำไปปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน
- 2) การกำหนดแนวทางหรือนโยบายสำหรับการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียน เป็นแนวทางเดียวกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) ทบทวนวิธีการประเมินการทำข้อสอบ หรือการประเมินผลงานนักศึกษา ด้วยเครื่องมือและกระบวนการที่ชัดเจนโดยใช้เกณฑ์หรือแนวทางการประเมินให้คะแนนตามแนวทางของ Rubrics หรือ Marking Schemes
- 4) ทบทวนวิธีการประเมินโดยเชื่อมโยงการประเมินในรายวิชากับผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรเพื่อให้มั่นใจว่าวิธีการประเมินในรายวิชาสามารถให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรได้
- 5) ทบทวนแนวทางการประเมินผู้เรียนโดยการเชิญผู้แทนอุตสาหกรรม ศิษย์เก่า หรือนายจ้างเข้ามามีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการประเมิน เพื่อเพิ่มมุมมองของตลาดแรงงาน
- 6) การเพิ่มกระบวนการประเมินช่องทางการสื่อสาร สำหรับเป็นข้อมูลสำคัญในการปรับปรุงกระบวนการสื่อสารข้อมูลไปยังผู้เรียน

2.4 เกณฑ์คุณภาพที่ 5 คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ คือ การเพิ่มกระบวนการสำหรับการประเมินช่องทางการสื่อสาร

ในประเด็นของการแจ้งผลการกำหนดสมรรถนะ วิธีการประเมินของบุคลากร สิทธิพิเศษ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ บทบาท ความรับผิดชอบ และจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง สำหรับเป็นข้อมูลสำคัญในการปรับปรุงกระบวนการสื่อสารข้อมูลไปยังบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ

2.5 เกณฑ์คุณภาพที่ 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ คือ การพิจารณากำหนดคู่เทียบโดยพิจารณาคู่เทียบที่มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่า

หลักสูตร เพื่อเรียนรู้วิธีการดำเนินการ และนำผลพัฒนา ปรับปรุง และประยุกต์ใช้กับหลักสูตร ในประเด็นที่กำหนด ประกอบด้วย อัตราการศึกษา การออกกลางคัน ระยะเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา อัตราการได้งานทำ การเป็นผู้ประกอบการและการศึกษาต่อ การ

ทำงานวิจัยของผู้เรียนและอาจารย์ ผลการดำเนินงานของหลักสูตรตาม PLOs ที่กำหนดไว้ และระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มต่าง ๆ

นอกจากนี้ ผลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญ ประกอบด้วย ผู้บริหาร และตัวแทนหลักสูตร นำเสนอแนวทางสำหรับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร คือ การวางระบบการดำเนินงานตามแนวทางวงจรการบริหารคุณภาพ PDCA เพื่อช่วยให้กระบวนการประกันคุณภาพเป็นระบบและสามารถปรับปรุงได้อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การกำหนดแนวทางพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเกณฑ์ การนำแผนไปสู่การปฏิบัติสำหรับการจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตร การประเมินผลและติดตามคุณภาพ และนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระหว่างปี 2563-2566 พบว่า ทุกเกณฑ์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยค่าเฉลี่ยรวมของทุกเกณฑ์เพิ่มขึ้นจาก 2.00 ในปีการศึกษา 2563 เป็น 3.38 ในปีการศึกษา 2566 สะท้อนถึงการพัฒนาคุณภาพในทุกด้าน เมื่อเทียบกับจุดเริ่มต้นในปีการศึกษา 2563 โดยอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยต่อปี 0.46 คะแนนต่อปี โดยเกณฑ์ที่มีผลการพัฒนาที่โดดเด่น คือ เกณฑ์คุณภาพที่ 1 เกณฑ์คุณภาพที่ 3 และเกณฑ์คุณภาพที่ 7 โดยอัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยต่อปี 0.67 คะแนนต่อปี สะท้อนให้เห็นถึงการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอน และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพและเทคโนโลยีที่สนับสนุนการเรียนการสอนที่ดีขึ้น และในปีการศึกษา 2566 มีเกณฑ์เข้าสู่คะแนนระดับ 4 จำนวน 3 เกณฑ์

2. แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ให้สอดคล้องตามเกณฑ์ AUN-QA

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรควรดำเนินการให้ครอบคลุมทุกด้านของการเรียนการสอนตั้งแต่การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ การพัฒนาวิธีการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาอาจารย์ การสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ และการประกันคุณภาพโดยนำแนวทางวงจรการบริหารคุณภาพ PDCA เพื่อช่วยให้กระบวนการเป็นระบบและสามารถปรับปรุงได้อย่างต่อเนื่อง รายละเอียดดังนี้

1) การกำหนดแนวทางพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเกณฑ์ (P : Plan) ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรโดยควรมีการบูรณาการความร่วมมือ ระหว่างมหาวิทยาลัย ภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานรัฐ และองค์กรวิชาชีพ เพื่อให้หลักสูตรสามารถตอบโจทย์ความต้องการของสังคมและพัฒนาศักยภาพของบัณฑิตให้มีความพร้อมต่อโลกยุคใหม่ การออกแบบโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหารายวิชาให้เหมาะสมกับผลลัพธ์การเรียนรู้ การวางแผนการใช้ทรัพยากร การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร รวมถึงการวางแผนสำหรับช่องทางการสื่อสารข้อมูลไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุก เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ แนวทางสำหรับการดำเนินงาน

2) การนำแผนไปสู่การปฏิบัติสำหรับการจัดการเรียนการสอน (D : Do) กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการบริหารหลักสูตรตามแผนที่กำหนด เช่น การจัดให้มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย การกำหนดนโยบายสำหรับการอุทิศทรัพยากรการเรียน การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ การวิจัย และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ การจัดหาทรัพยากร และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เหมาะสม การปรับปรุงหลักสูตรย่อยเพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย ตอบสนองต่อความต้องการของภาคแรงงาน

3) การประเมินผลและติดตามคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารหลักสูตร การจัดสรรทรัพยากร และการพัฒนา ศักยภาพของบุคลากร กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้อง (C : Check) โดยใช้เครื่องมือที่เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ เช่น แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงการรวบรวมถึงการพิจารณากำหนดคู่เทียบโดยพิจารณาคู่เทียบที่มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่าหลักสูตร เพื่อเรียนรู้วิธีการดำเนินการ และนำผลพัฒนา ปรับปรุง และประยุกต์ใช้กับหลักสูตรในประเด็นที่กำหนด

4) นำผลการประเมินติดตามคุณภาพ และผลการเทียบเคียงกับหน่วยงานที่มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่า มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงกระบวนการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด และประยุกต์ใช้กับหลักสูตร (A : Act)

อภิปรายผลการวิเคราะห์

1. ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA มีแนวโน้มการพัฒนาที่ดีขึ้นต่อเนื่องเข้าใกล้เป้าหมายระดับ 4 โดยคะแนนเฉลี่ยของการประเมินคุณภาพเพิ่มขึ้นจาก 2.00 ในปีการศึกษา 2563 เป็น 3.38 ในปีการศึกษา 2566 ด้วยอัตราการพัฒนาเฉลี่ย 0.46 คะแนนต่อปีเป็นไปตามที่องค์กรคาดหวัง สะท้อนถึงความเข้มแข็งของระบบบริหารคุณภาพ การมีส่วนร่วมของบุคลากรในทุกระดับ และการบริหารจัดการเชิงระบบ (Systematic Management) แต่เมื่อพิจารณาการวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) โดยการเปรียบเทียบค่าปัจจุบันในปีการศึกษา 2566 กับค่าเป้าหมายที่กำหนดค่าคะแนนระดับ 4 พบช่องว่างการดำเนินงานที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติมในเกณฑ์คุณภาพที่ 1 2 4 5 และ 8 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บรรณกร แซ่ลิ่ม (2566) พบว่า ลำดับความต้องการในการพัฒนาประกอบด้วย เกณฑ์คุณภาพที่ 4 การวัดผลและประเมินผลนักศึกษา และคุณภาพที่ 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ โดยประเด็นที่ค้นพบประกอบด้วย การแสดงการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละชั้นปี การทบทวนการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) การกำหนดคู่เทียบที่มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่า เป็นต้น

2. การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรควรดำเนินการให้ครอบคลุมทุกด้านของการเรียนการสอนตั้งแต่การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ การพัฒนาวิธีการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาอาจารย์ การสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ และการประกันคุณภาพโดยนำแนวทางวงจรการบริหารคุณภาพ PDCA เพื่อช่วยให้กระบวนการเป็นระบบและสามารถปรับปรุงได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บดินทร์ภักดิ์ สายบุตร (2562) ระบุว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา จะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานจะต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ คือ มีการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจติดตาม และการพัฒนาปรับปรุงเพื่อความก้าวหน้าของการประกันคุณภาพการศึกษาในรอบต่าง ๆ ไป ทั้งนี้งานวิจัยของ Bui and Yasri (2024) พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการตามมาตรฐาน AUN-QA ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ AUN-QA และ Outcome-Based Education (OBE) และการนำ PDCA Cycle มาประยุกต์ใช้ช่วยให้มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์ AUN-QA ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเชื่อมโยงเกณฑ์ของ AUN-QA กับแต่ละขั้นตอนของ PDCA ทำให้สามารถสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบ และปรับปรุงคุณภาพหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ในทำนองเดียวกันงานวิจัยของ Prihatiningsih and Supartono (2024) ระบุว่า มหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรองตามเกณฑ์ AUN-QA จะมีแนวทางการจัดการคุณภาพที่เป็นระบบ และมีการตรวจสอบที่มีมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์ และวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

หลักสูตรสามารถนำผลการศึกษาไปใช้สำหรับเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพหลักสูตรประจำปี โดยเกณฑ์ที่สำคัญที่ควรได้รับการพิจารณาในการปรับปรุงกระบวนการ ประกอบด้วย 5 เกณฑ์ คือ เกณฑ์คุณภาพที่ 1 2 4 5 และ 8

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพกับหน่วยงานที่มีผลการประเมินโดดเด่นเป็นที่ประจักษ์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
2. การศึกษาการพัฒนาระบบการประเมินความพึงพอใจตามกรอบ AUN-QA สำหรับเป็นฐานข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงกระบวนการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และลดความซ้ำซ้อนในการประเมินความพึงพอใจ สำหรับประเด็นที่มีลักษณะข้อคำถามใกล้เคียงกัน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่อนุญาตให้ใช้ข้อมูลรายงานการประเมินตนเอง และรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ระหว่างปีการศึกษา 2563-2566 ขอขอบคุณท่านวิทยากรโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร "การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ" หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ 1 ที่ให้ความกรุณาชี้แนะตั้งแต่ต้นจนกระทั่งงานนี้สำเร็จลุล่วง

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา ใจแก้วทิ. (2567). *AUN QA GAP ANALYSIS*. สืบค้นจาก https://econ.mju.ac.th/qa/phocadownloadpap/AUN_QA_Gap_Analysis.pdf
- คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา. (2565). *หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. สืบค้นจาก https://das-af.sut.ac.th/web_details/resource/pdf/ops13/4.1.pdf
- ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. (2559). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558-2560*. สืบค้นจาก https://web.sut.ac.th/qa/CUPT_QA/590304-CUPT_QA_manual2558_60.pdf
- บดีนทร์ภัทร์ สายบุตร. (2562). กระบวนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามวงจร PDCA ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 2(1), 39-53.
- บรรณกร แซ่ลิ้ม. (2566). แนวทางการพัฒนาคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 43(1), 84-96.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. (2564). *รายการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ครั้งที่ 202-8/2564*. สืบค้นจาก <http://ir.rmutsv.ac.th/sites/ir.rmutsv.ac.th/files/file/AUN-QA/council-qa-2563.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. สืบค้นจาก <https://person.mwit.ac.th/01-Statutes/National Education.pdf>
- ASEAN University Network Quality Assurance. (2020). *Guide to AUN-QA assessment at programme level version 4.0*. Bangkok, Thailand: Chulalongkorn University.
- Bui, N. T. N., & Yasri, P. (2024). Optimizing quality approaches and investigating lecturers' perception for course quality assurance in higher education. *European Journal of Educational Management*, 7(2), 91-108.
- Prihatiningsih, T. S., & Supartono, W. (2024). The impact of AUN-QA certification on strengthening internal quality assurance systems in Indonesian higher education: A comparative study of mechanical engineering programs. *Global Educational Research and Review*, 1(3), 161-173.